

Lovforslaget, som det var forelagt af Regeringen, idet det, som de Herrer vide, har ønsket, at Tilskuddet fra Statskassen skulde være et Procenttilskud til de Udgifter, som Kommunen havde ved Skolevæsenet. Man kom imidlertid ikke længere end til Behandlingen i Udvalget og til Afgivelsen af en Betænkning; Sagen kom ikke til 2den Behandling, og der kom ikke til at foreligge nogen Afstemning fra dette Ting. Under disse Omstændigheder har jeg ikke kunnet anse det for rigtigt at lade Landstingsudvalgets Flertalsbetænkning være ledende for Affattelsen af Lovforslaget, saaledes som jeg skulde forelægge det. Jeg har følt mig sikker paa, at det rette Grundlag for en fortsat Forhandling om dette Lovforslag vilde være at vende tilbage til det Standpunkt, hvorpaa Sagen stod efter første Aars Behandling her i Rigsdagen, da der som sagt ikke foreligger nogen bestemt Udtalelse fra Landstinget i Form af en Afstemning ved 2den Behandling. Jeg maa maaske med Hensyn til det Princip, som er blevet hævdet af Landstingsudvalgets Flertal, udtale, at, medens jeg ganske vist for mit Vedkommende ikke kan foretrække det for det Princip, som laa til Grund for den forrige Ministers Affattelse af Forslaget, og som fandt Tilslutning det første Aar, kan jeg paa den anden Side fuldt ud anerkende den Omhu, hvormed dette Princip er bleven ud- og gennearbejdet; Lovforslaget er jo ogsaa blevet omdannet af Hensyn dertil. Om end jeg ikke kan foretrække det, vilde jeg dog kunne modtage Løven i den ændrede Skikkelse, hvis dette Princip fandt Godkendelse fra begge Tings Sider. Jeg har, som sagt, ment, at det vilde være rigtigst, naar jeg skulde fremsætte Lovforslaget paa ny, for at en Forhandling kunde finde Sted, at vende tilbage til det Standpunkt, hvorpaa Sagen stod ved Afslutningen af næstsidste Rigsdagssamling, og det Princip, hvorefter jeg har udarbejdet Lovforslaget, er altsaa dette, at alt, hvad det den Gang nedsatte Fællesudvalg blev enig om, har jeg optaget i uforandret eller saa godt som væsentlig uforandret Skikkelse. At der kan være foretaget Redaktionsændringer paa et eller andet Sted eller maaske en lille Ændring af forsvindende reel Betydning, mener jeg ikke, man vil lægge Vægt paa; — det kan nu blive Genstand for Forhandling. — Men, som sagt, i alt væsentligt har jeg optaget det, hvormed der var Enighed i det den Gang nedsatte Fællesudvalg, og, hvor Enighed ikke opnaaedes, har jeg i alt væsentligt kunnet

slutte mig til det, som Landstinget den Gang for sit Vedkommende vedtog. Jeg har ment derved at føre Sagen tilbage til et saadant Standpunkt, at der er givet et godt Grundlag for fortsat Forhandling.

Jeg maa maaske derefter udtale mig lidt om de enkelte Paragraffer. Om den 1ste Paragraf finder jeg ikke Anledning til at sige noget, idet der med Hensyn til den er opnaaet Enighed, og hvad § 2 angaar, da er der heller ingen Anledning til at komme ind paa den. — I § 3 er der derimod sket en lille Forandring. I Stedet for, at der stod den 3dje i hver af Maanederne Februar, April o. s. v., er det af praktiske Hensyn blevet forandret til den 5te i hver af Maanederne Januar, Marts, Maj, Juli, September og November. — I § 5 har jeg i 1ste Linie forandret „Skolekommissionen“ til „Kommunalbestyrelsen“, fordi det vil være mest naturligt efter hele den Affattelse, Forslaget har faaet. — I § 7 kommer der derimod en betydeligere Forandring, og her har jeg ikke ment at kunne gaa med det høje Landsting. Der var oprindeligt foreslaaet, at naar Gennemsnitsantallet af Børnene i Skolens Klasser var blevet overskredet i to paa hinanden følgende Aar, skulde det bringes ned til den fastsatte Grænse. Efter Landstingets Vedtagelse af Forslaget blev det derimod forandret til 3 Aar. Jeg tror, at 2 Aar vilde være heldigere, idet man let kan udsætte sig for, at der ved enkelte Lejligheder, naar der finder en meget stærk Voksen af Befolkningen Sted, kan blive et altfor stort Børneantal i Klasserne for længere Tid. Det er imidlertid et Punkt, som — om det end har Betydning — dog ikke kan være afgørende, saa det er et Punkt, hvormed der kan forhandles. — I § 9 er der et lille Punkt, med Hensyn til hvilket jeg vil udtale, hvormed jeg ikke har taget Hensyn til Udvalgets Betænkning, uagtet Indholdet af Landstingets Udvalgs Flertals Betænkning tiltaler mig i høj Grad. Det drejer sig om, at naar ny Bygninger skulde opføres, skulde der være 110 Kubikfod Rum i Stedet for 90 for hvert Barn. Det er en Forandring, som jeg ganske vist vil anse for meget ønskelig, men jeg mener rigtignok, at det hellere burde ske ved en særlig Lovbestemmelse, som angik de hygiejniske Forhold, jeg mener ikke, at det er heldigt at føje denne Bestemmelse ind i denne Lov.

Derefter kommer jeg til en Bestemmelse, som har adskillig Betydning. I § 10, det Stykke, der handler om Skolerne i Købstæderne, er der i sidste Linie gjort